

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

**İKİNCİ BÖLÜM
KARAR****LEVENT ÖZMEN BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası	: 2019/10081
Karar Tarihi	: 21/12/2022
Başkan	: Kadir ÖZKAYA
Üyeler	: M. Emin KUZ Rıdvan GÜLEÇ Yıldız SEFERİNOĞLU Basri BAĞCI
Raportör	: Fatma Burcu NACAR YÜCE
Başvurucu	: Levent ÖZMEN
Vekili	: Av. Mustafa YUVANÇ

I. BAŞVURUNUN ÖZETİ

1. Başvuru; hizmet sözleşmesinin feshine dayanak yapılan soruşturma raporunun iptali davasında esaslı bir delilin dosyaya celbedilmemesi nedeniyle adil yargılanma hakkının, yargılamanın uzun sürmesi nedeniyle de makul sürede yargılanma hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.

2. Başvurucu, bir kamu kurumunda 8/12/2004 tarihinden itibaren birer yıllık dönemler hâlinde, yedi hizmet sözleşmesi yapılmak suretiyle uzman olarak çalışmıştır. Başvurucu hakkında işveren tarafından 2010 yılında bir rapor hazırlanmıştır. Söz konusu raporda, başvurunun davalı kurumda eş yürütülcü olarak görev aldığı proje kapsamında alımı yapılan cihazları sürekli olarak projenin yürütüldüğü kurumun dışına çıkardığı, özel işlerinde kullandığı veya kullandırdığı, bu davranışlarının hizmet sözleşmesine aykırılık oluşturduğu ve hizmet sözleşmesinin feshi için haklı sebep olarak kabul edildiği tespitlerine yer verilmiştir. Davalı idare söz konusu rapora dayanarak başvurunun iş sözleşmesini 31/12/2010 tarihinde yenilememiştir.

3. Başvurucu, işe iade davası açmıştır. Ankara 5. İş Mahkemesinin 12/7/2011 tarihli kararıyla davanın kabulüne karar verilmiş, Yargıtay 22. Hukuk Dairesinin 5/7/2012 tarihli kararıyla fesih tarihinde işyerinde otuz işçi bulunması koşulu araştırılmadan hüküm tesis edildiği belirtilerek karar bozulmuştur. Yeniden yapılan yargılama sonucunda 10/5/2013 tarihli kararla dava şartı yokluğundan davanın reddine karar verilmiş, karar Yargıtay 22. Hukuk Dairesinin 15/11/2013 tarihli kararıyla onanarak kesinleşmiştir.

4. Başvurucu, davalı kurumun soruşturma raporunun iptali talebiyle 7/3/2012 tarihinde Ankara 2. İş Mahkemesinde (Mahkeme) dava açmıştır.

5. Mahkeme 16/11/2012 tarihli kararıyla yargı yolunun caiz olmaması, davanın idari yargı görevi alanına girmesi nedeniyle usulden davanın reddine karar vermiştir.

6. Yargıtay 22. Hukuk Dairesi 18/10/2016 tarihli kararıyla mahkeme kararını bozmuştur. Bozma kararında; iş sözleşmesinin feshinin haklı sebep olarak kabulü yönündeki soruşturma raporunun iptali talebinin 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanunu kapsamında olduğu, iş mahkemelerinin görevli ve Mahkemece verilen usulden ret kararının hatalı olduğu ifade edilmiştir. Ayrıca başvurusunun bu davayı açmakta hukuki menfaatinin olup olmadığı hususu değerlendirilip varsa toplanacak deliller dosya içeriğiyle yeniden ele alınarak sonucuna göre karar verilmesi gerektiği belirtilmiştir.

7. Mahkemece bozma kararına uyularak yapılan yargılamada başvurusunun tanıklarının beyanları değerlendirilerek 15/6/2017 tarihli kararla davanın kabulüne, raporun geçersizliğine karar verilmiştir.

8. Karar, davalı tarafından temyiz edilmiştir. Yargıtay 22. Hukuk Dairesi 5/7/2018 tarihli ilamıyla bozma kararı vermiştir. Bozma gerekçesinde; başvurusunun proje kapsamında ve davalı kurum içinde kullanması gereken dizüstü bilgisayarı, masaüstü bilgisayarı, yazıcı ve kamerayı kurumun dışına çıkardığını belirterek bunları kurum dışına çıkarma konusunda yetkililerden izin aldığı yeterli ve inandırıcı delillerle kanıtlanmadığını ifade etmiştir. Gerekçede; dinlenen tanıklardan birinin bu konuda iznin zorunlu olmadığını, bir başkasının da diğer eş yürütücüdürden izin alınması gerektiğini ifade ettiğini vurgulayarak beyanlarının çelişkili olduğunu ve Mahkemece davanın reddine karar verilmesi gerektiğini belirtmiştir.

9. Yargıtayın bozma kararı sonrası başvuru, Mahkemeye sunduğu 28/11/2018 tarihli dilekçesiyle iş akdinin bir kumpas sonucu feshedildiğine yönelik olarak 2018 yılı içinde Cumhurbaşkanlığı İletişim Merkezine (CİMER) şikâyetle bulunduğunu ifade etmiştir. Ayrıca dilekçede; başvurusu üzerine Enerji Bakanlığı Teftiş Kurulu tarafından başlatılan soruşturma sonrasında, Fetullahçı Terör Örgütü/Paralel Devlet Yapılanması (FETÖ/PDY) tarafından kurulan kumpasa maruz kaldığına, iş akdinin feshinin haksız olduğuna, iş akdinin feshine dayanak yapılan raporun gerçek olmadığına ilişkin olarak yeniden rapor düzenlendiğini ancak bu raporun tarafına verilmediğini belirterek Bakanlıktan istenmesini ve Yargıtay bozma ilamına karşı direnilmesini talep etmiştir.

10. Yargıtayın bozma kararı sonrasında, 29/11/2018 tarihinde yapılan duruşmada başvuru vekili dilekçedeki iddialarını ve taleplerini tekrarlamıştır. Başvuru vekilinin Enerji Bakanlığı Teftiş Kurulunca hazırlanan raporun dosyaya getirilmesine dair talebi hususunda Mahkeme bir karar vermemiştir.

11. Mahkeme bozma kararına uyarak 29/11/2018 tarihli kararlar davanın reddine karar vermiştir. Kararının ilgili kısmı şu şekildedir:

"Kararın davalı vekili tarafından temyizi üzerine Yargıtay 22. Hukuk Dairesi, 05/07/2018 gün ve 2018/6921-17211 E ve K no'lu kararı ile "...Somut olayda, davacı eş yürütücü olarak görev aldığı proje kapsamında alımı yapılan cihazları sürekli olarak projenin yürütüldüğü kurumun dışına çıkardığı, özel işlerinde kullandığı veya kullandırdığı, bu davranışlarının hizmet sözleşmesine aykırılık oluşturduğu ve hizmet sözleşmesinin feshi için haklı sebep olarak kabul edildiği şeklindeki davalı kurumun soruşturma raporunun iptalini talep etmiştir. İş sözleşmesinin feshinin haklı sebep olarak kabul edildiği yönündeki

soruşturma raporunun iptali talebinin İş Kanunu kapsamında olduğu nazara alındığında iş mahkemelerin görevli olduğu anlaşıldığından mahkemece verilen usulden ret kararı hatalıdır. Bu suretle öncelikle davacının bu davayı açmakta hukuki menfaatinin olup olmadığı değerlendirilerek, varsa toplanacak deliller dosya içeriği ile yeniden bir değerlendirmeye tabi tutularak sonucuna göre karar verilmelidir. Hatalı değerlendirme ile yazılı şekilde hüküm kurulması hatalı olup bozmayı gerektirmiştir."gerekçesiyle mahkememiz kararının bozulmasına karar vermiştir.

Yeniden yapılan yargılama sırasında usul ve yasaya uygun görülen yargıtay bozma ilamına uyularak yargıtay bozma ilamı gereğince davanın reddine karar verilmiştir. "

12. Yargıtay 22. Hukuk Dairesi 7/2/2019 tarihinde hükmü onamış ve karar kesinleşmiştir.

13. Başvurucu, nihai hükmü 5/3/2019 tarihinde öğrendikten sonra 2/4/2019 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur. Başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

II. DEĞERLENDİRME

A. Uygulanabilirlik Yönünden

14. Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrasında, herkesin meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahip olduğu belirtilmiş ancak hakkın kapsamı düzenlenmemiştir. 3/10/2001 tarihli ve 4709 sayılı Kanun'un Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrasına "adil yargılanma hakkı" ibaresinin eklenmesine ilişkin 14. maddesinin gerekçesine göre "değişiklikle Türkiye Cumhuriyeti'nin taraf olduğu uluslararası sözleşmelerde de güvence altına alınmış olan adil yargılama hakkı metne dahil" edilmiştir. Dolayısıyla Anayasa'nın 36. maddesinde "herkesin adil yargılanma hakkına sahip olduğu" ibaresinin eklenmesinin amacının Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nde (Sözleşme) düzenlenen adil yargılanma hakkını anayasal güvence altına almak olduğu anlaşılmaktadır (Yaşar Çoban [GK], B. No: 2014/6673, 25/7/2017, § 54). Bu itibarla Anayasa'da güvence altına alınan adil yargılanma hakkının kapsam ve içeriği belirlenirken Sözleşme'nin "Adil yargılanma hakkı" kenar başlıklı 6. maddesinin de gözönünde bulundurulması gerekir (Onurhan Solmaz, B. No: 2012/1049, 26/3/2013, § 22).

15. Sözleşme, bir kişinin sahip olduğunu ileri sürebileceği tüm hak ve yükümlülükler bakımından adil yargılanma hakkını güvence altına almamaktadır. Sözleşme'nin adil yargılanma hakkını düzenleyen 6. maddesinde adil yargılanmaya ilişkin hak ve ilkelere medeni hak ve yükümlülükler ile ilgili uyumsuzlukların ve bir suç isnadının esasının karara bağlanması esnasında geçerli olduğu belirtilerek hakkın kapsamı bu konularla sınırlandırılmıştır. Hak arama hürriyetinin ihlal edildiği gerekçesiyle bireysel başvuruda bulunabilmek için ya başvurunun medeni hak ve yükümlülükleriyle ilgili bir uyumsuzluğun tarafı olması ya da başvurucuya yönelik bir suç isnadının esası hakkında karar verilmiş olması gerekir. Dolayısıyla bahsedilen hâller dışında kalan adil yargılanma hakkının ihlali iddiasına dayanan başvurular Anayasa ve Sözleşme'nin ortak koruma alanı kapsamı dışında kalacağından bireysel başvuruya konu olamaz (Onurhan Solmaz, § 23).

16. Somut olayda suç isnadına bağı bir yargılamanın mevcut olmadığı hususunda tereddüt bulunmamaktadır. Diğer taraftan yukarıda da belirtildiği üzere bir kimsenin *medeni hak ve yükümlülüklerinin* karara bağlanmasıyla ilgili bir yargılama usulünde ise Sözleşme'nin 6. maddesinin uygulanabileceğinde kuşku yoktur. Bununla birlikte Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) Sözleşme'nin 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasının *medeni* meselelerde uygulanabilmesi için ilk olarak ortada bir *uyuşmazlığın* bulunması koşulunu aramakta; *uyuşmazlığın* iç hukukta tanınmış olduğu söylenebilecek *haklar ve yükümlülükler* ile ilgili olması, bu haklar ve yükümlülüklerin de Sözleşme'deki anlamıyla *medeni* olması gerektiğini vurgulamaktadır.

17. Başvurucu somut davada iş sözleşmesinin yenilenmemesinde esas alınan soruşturma raporunun gerçeği yansıtmadığının tespitini talep etmiştir. 12/1/2011 tarihli ve 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 106. maddesinde bir hakkın veya hukuki ilişkinin varlığının ya da yokluğunun yahut bir belgenin sahte olup olmadığının belirlenmesinin tespit davasına konu edilebileceği belirtilmiştir. Bu niteliği itibarıyla tespit davasını medeni hak ve yükümlülük bağlamında bir *uyuşmazlık* olarak kabul etmek gerekmektedir. Dolayısıyla yargısal sürecin medeni hak ve yükümlülüklerle ilişkin *uyuşmazlık* kapsamında kaldığı, başvuruda Anayasa'nın 36. maddesinin uygulanmasının mümkün olduğu sonucuna varılmıştır.

B. Silahların Eşitliği ve Çelişmeli Yargılama İlkesinin İhlal Edildiğine İlişkin İddia

18. Başvurucu, çalıştığı kurumdaki yöneticilerin FETÖ/PDY'ye üye olma suçundan tutuklandığını ve görevden çıkarıldığını, kendisinin iş akdinin de kumpas sonucu feshedildiğini, Enerji Bakanlığı Teftiş Kurulunun başlattığı soruşturma sonrasında iş akdinin feshine dayanak yapılan raporun gerçek olmadığına ilişkin yeniden rapor düzenlendiğini, Yargıtayın bozma ilamından sonra bu raporun kurumdan istenmesini Mahkemeden talep etmesine rağmen talebinin dikkate alınmadığını ve bozma hükmüne uyularak davanın reddedildiğini belirtmiş; adil yargılama hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

19. Başvurucunun yargılamaya ilişkin şikâyeti adil yargılama hakkının güvencelerinden biri olan silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkeleri kapsamında incelenmiştir.

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

20. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkelerinin ihlal edildiği iddiası yönünden başvurunun kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

a. Genel İlkeler

21. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılama hakkı maddi adaleti değil şekli adaleti temin etmeye yönelik güvenceler içermektedir. Bu bakımdan adil yargılama hakkı davanın taraflardan biri lehine sonuçlanmasını garanti etmemektedir. Adil

yargılanma hakkı temel olarak yargılama sürecinin ve usulünün hakkaniyete uygun olarak yürütülmesini teminat altına almaktadır (M.B. [GK], B. No: 2018/37392, 23/7/2020, § 80).

22. Anayasa'nın 36. maddesi uyarınca herkes iddia bulunma, savunma ve adil yargılanma haklarına sahiptir. Anayasa'nın anılan maddesinde adil yargılanma hakkından ayrı olarak iddia ve savunma haklarına birlikte yer verilmesi, taraflara iddia ve savunmalarını mahkeme önünde dile getirme fırsatı tanınması gerektiği anlamını da içermektedir (Mehmet Fidan, B. No: 2014/14673, 20/9/2017, § 37).

23. Anayasa'nın 36. maddesine "adil yargılanma" ibaresinin eklenmesine ilişkin gerekçede, Türkiye'nin tarafı olduğu uluslararası sözleşmelerle de güvence altına alınan adil yargılama hakkının madde metnine dâhil edildiği vurgulanmıştır. Nitekim Anayasa Mahkemesi de Anayasa'nın 36. maddesi uyarınca inceleme yaptığı birçok kararında, AİHM içtihadıyla adil yargılanma hakkının kapsamına dâhil edilen silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkelerine Anayasa'nın 36. maddesi kapsamında yer vermektedir. Bu itibarla anılan ilkenin adil yargılanma hakkının kapsam ve içeriğine dâhil olduğu sonucu ortaya çıkmaktadır. Anılan ilkeye uygun yürütülmeyen bir yargılamanın hakkaniyete uygun olması olanaklı değildir (Mehmet Fidan, § 38).

24. Anayasa Mahkemesinin görevi, başvuru konusu yargılamanın bir bütün olarak adil olup olmadığını değerlendirmektir. Genel anlamda hakkaniyete uygun bir yargılamanın yürütülebilmesi için silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkeleri ışığında taraflara iddialarını sunma hususunda uygun imkânların sağlanması şarttır (Yüksel Hançer, B. No: 2013/2116, 23/1/2014, § 19).

25. Silahların eşitliği ilkesi davanın taraflarının usule ilişkin haklar bakımından aynı koşullara tabi tutulması, taraflardan birinin diğerine göre daha zayıf bir duruma düşürülmeksizin iddia ve savunmalarını makul bir şekilde mahkeme önünde dile getirme fırsatına sahip olması ve yargılamaya etkin katılımlarının sağlanması anlamına gelir (Yaşar Aslan, B. No: 2013/1134, 16/5/2013, § 32).

26. Yargılamanın tüm aşamalarında silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkelerinin güvence altına alınarak adil yargılanma hakkının korunması hukuk devleti olmanın bir gereğidir (Mustafa Kupal, B. No: 2013/7727, 4/2/2016, § 52).

27. Yargılama makamları yargılamanın taraflarının ileri sürdüğü iddiaları ve gösterdiği delilleri gereği gibi incelemek zorundadır. Bununla birlikte belirli bir davaya ilişkin olarak delilleri değerlendirme ve gösterilmek istenen delilin davayla ilgili olup olmadığına karar verme yetkisi esasen derece mahkemelerine aittir. Mevcut yargılamada geçerli olan delil sunma ve inceleme yöntemlerinin adil yargılanma hakkına uygun olup olmadığını denetlemek Anayasa Mahkemesinin görevi kapsamında olmayıp Anayasa Mahkemesinin görevi başvuru konusu yargılamanın bütünlüğü içinde adil olup olmadığını değerlendirmektir. Genel anlamda hakkaniyete uygun bir yargılamanın yürütülebilmesi için silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkeleri ışığında taraflara iddialarını sunmak hususunda uygun olanakların sağlanması şarttır. Taraflara tanık delili de dâhil olmak üzere delillerini sunma ve inceleme noktasında da uygun imkânların tanınması gerekir. Bu anlamda delillere ilişkin dengesizlik veya hakkaniyetsizlik iddiaları yargılamanın bütünlü gözönünde bulundurularak değerlendirilmelidir (Muhittin Kaya, B. No: 2013/1213, 4/12/2013, § 27).

b. İlkelerin Olaya Uygulanması

28. Somut olayda hizmet sözleşmesinin yenilenmemesine esas tutulan soruşturma raporunun iptali davasında söz konusu raporun geçersizliğini ortaya koyduğu ileri sürülen Enerji Bakanlığı Teftiş Kurulunca hazırlanan raporun başvuruçunun iddiasını ispat edebilmek için önemli olduğu ve başvuruçunun bu raporu kendi imkânlarıyla temin edemediğini iddia ettiği görülmüştür.

29. Mahkeme, esasa ilişkin olarak raporun geçersizliğini ortaya koyacak herhangi bir delilin dosya kapsamında elde edilemediği gerekçesiyle ret kararı vermiş ise de yargılama sırasında davanın sonucunu etkileyebilecek nitelikte bir delil olduğu anlaşılan ve başvuruçunun kendi imkânlarıyla dosyaya sunmadığı söz konusu raporun getirilmesine ilişkin olarak Mahkemenin bir işlem tesis etmediği görülmüştür.

30. Anayasa Mahkemesi kararlarında sürekli vurgulandığı üzere bir delilin davayla ilgili olup olmadığına karar verme yetkisinin yargılamayı yürüten mahkemeye ait olduğu açıktır. Ancak mahkemenin taraflarca ileri sürülen ve davanın esasıyla ilgili olduğu iddia edilen bir delilin gerçekten bu nitelikte olup olmadığını tespit etmesi ve ilgili değilse bunun gerekçesini göstermesi gerekmektedir. Aksi durumda dosyanın incelenmesinde menfaati olan taraf açısından yargılamada kurulması gereken dengenin aleyhe bozulması sonucu ortaya çıkabilir.

31. Başvuruçunun iddialarına esas olan rapor hakkında dosyaya somut olarak bilgi vermiş; Mahkemece raporun gerçekten davanın çözümünde yararlı olup olmayacağı hususunda değerlendirme yapılmaksızın talep reddedilmiştir. Dolayısıyla somut başvuruda söz konusu raporun istenmemesinin geçerli bir nedeninin bulunup bulunmadığı Mahkemece açıklanmayarak esaslı bir delili inceletme imkânından yararlandırılmamaya ilişkin makul gerekçeler sunma yükümlülüğü kamu makamları tarafından yerine getirilmemiştir.

32. Bu açıdan başvuruçunun iddiasını ispat etmek amacıyla talep ettiği delil değerlendirilmeden yargılamanın sonlandırılması diğer tarafa nazaran başvuruçuyu dezavantajlı duruma düşürmüştür.

33. Açıklanan gerekçelerle başvuruçunun Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki hakkaniyete uygun yargılanma hakkının güvencelerinden olan silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkelerinin ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

C. Makul Sürede Yargılanma Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

34. Başvuruçunun makul sürede yargılanma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

35. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan makul sürede yargılanma hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddia yönünden başvuruçunun kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

36. Anayasa Mahkemesi, *Güher Ergun ve diğerleri* (B. No: 2012/13, 2/7/2013) kararında uygulanacak anayasal ilkeleri belirlemiştir. Bu çerçevede yargılama süresinin

makul olmadığı gerekçesiyle makul sürede yargılanma hakkının ihlal edildiği sonucuna ulaşılmıştır. Somut başvuruda da yargılamanın 6 yıl 11 ay sürdüğü anlaşıldığından anılan kararda açıklanan ilkelere ve ulaşılan sonuçtan ayrılmayı gerektiren bir durum bulunmamaktadır. Bu doğrultuda başvurucunun Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki makul sürede yargılanma hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

III. GİDERİM

37. Başvurucu; ihlalin tespiti, yeniden yargılama ve 250.000 TL manevi tazminata karar verilmesi talebinde bulunmuştur.

38. Başvuruda silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkelerinin ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Bu kapsamda kararın gönderildiği yargı mercilerince yapılması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatmak ve Anayasa Mahkemesini ihlal sonucuna ulaştıran nedenleri gideren, ihlal kararında belirtilen ilkelere uygun yeni bir karar vermektir (*Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aliğül Alkaya ve diğerleri (2)*, B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu (3)* [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100). Silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkelerinin ihlali yönünden yeniden yargılamanın yeterli bir giderim sağlayacağı anlaşıldığından başvurucunun tazminat talebi kabul edilmemiştir.

39. Ayrıca makul sürede yargılanma hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılabilmesi için başvurucuya manevi zararları karşılığında net 27.000 TL manevi tazminat ödenmesine karar verilmesi gerekir.

IV. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. 1. Silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkelerinin ihlal edildiğine ilişkin iddianın **KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA**,

2. Makul sürede yargılanma hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın **KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA**,

B. 1. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkelerinin **İHLAL EDİLDİĞİNE**,

2. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki makul sürede yargılanma hakkının **İHLAL EDİLDİĞİNE**,

C. Kararın bir örneğinin silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkelerinin ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Ankara 2. İş Mahkemesine (E.2018/418, K.2018/658) **GÖNDERİLMESİNE**,

D. Başvurucuya makul sürede yargılanma hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için net 27.000 TL manevi tazminat **ÖDENMESİNE**, diğer tazminat taleplerinin **REDDİNE**,

E. 364,60 TL harç ve 9.900 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 10.264,60 TL yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

F. Ödemenin kararın tebliğini takiben başvurucunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödcme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 21/12/2022 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.